

Dosarul nr. 2ra-1777/2020

2ra-111/2021

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Fălești (jud. O. Ciumaș)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. D. Stănilă, D. Corolevschi, O. Mironov)

DECIZIE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Maria Ghervas
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Elat Neocons”, reprezentată de avocatul Alexei Tighinean,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Filip Osoianu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Elat Neocons” cu privire la încasarea penalităților,

împotriva deciziei din 08 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Filip Osoianu, reprezentat de avocatul Alexandru Marginean, a fost casată integral hotărârea din 14 februarie 2020 a Judecătoriai Bălți, sediul Fălești și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a ț ă:

La 23 septembrie 2019 Filip Osoianu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Elat Neocons” cu privire la încasarea penalității.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 04 mai 2018, a încheiat cu SRL „Elat Neocons” contractul nr. 23/187 cu privire la investițiile capitalului în construcția imobilului, contractul menționat a fost notat la IP Agenția Servicii Publice la 15 mai 2018.

Conform obiectul contractului, executorul s-a obligat la construcția pe risc propriu, dar din investițiile beneficiarului, și să predea în proprietate bunul imobil executat conform planului (proiectului), având caracteristicile conform condițiilor contractului, la rândul său beneficiarul s-a obligat să achite construcția imobilului și să-l primească în proprietate în modul și în condițiile expuse în contract.

Bunul imobilul a fost individualizat cu număr cadastral xxxxx.

Conform contractului de investiții, la pct.2.2.6, executorul s-a obligat după darea în exploatare a construcției și după achitarea totală a prețului imobilului, să transmită imobilul în proprietatea beneficiarului, în baza actului de predare primire întocmit în condițiile stipulate în capitolul V al contractului.

La pct.2.2.9 din contract este stipulat că, transmiterea în proprietate a locuinței de către executor beneficiarului se va efectua până la 31 decembrie 2018.

A remarcat faptul că, potrivit pct.2.2.10 al contractului executorul ar putea prelungi termenul de recepție finală a complexului locativ pentru o perioadă de până la 31 iulie 2019. Tot aici s-a prevăzut ca în cazul când construirea complexului locativ sau transmiterea imobilului beneficiarului nu poate fi executată în termenul stabilit, executorul este obligat să informeze pe beneficiar despre acest fapt. Obligația în cauză nu a fost respectată de către executor.

Pe când, obligațiile beneficiarului au fost respectate cu strictețe, în special, cea mai importantă obligație care este plata serviciilor pentru construcția bunului imobil, astfel la data de 04 mai 2018, în conformitate cu prevederile pct.4.2 al contractului, a fost achitată suma de 300.000 de lei, fapt ce se dovedește prin chitanța de încasare a numerarului precum și prin bonul aparatului de casă și control.

Capitolul V al contractului de investiții prevede modalitatea de transmitere a imobilului în proprietate, pct.5.2 stipulează că: în decurs de 1 (una) lună din data dării în exploatare, executorul informează beneficiarul despre locul semnării actului de predare primire în proprietate a imobilului și necesitatea achitării sumelor rămase. Din informația deținută i-a devenit cunoscut faptul că darea în exploatare a bunului avut loc în luna iulie 2019, astfel mai multe persoane au început procedurile de obținere a dreptului de proprietate.

Antreprenorul, însă, a ezitat să anunțe despre darea în exploatare a blocului locativ, astfel ignorând prevederile pct.5.2 al contractului.

La adresarea investitorului în oficiul antreprenorului, i-a fost comunicat că dreptul de proprietate asupra apartamentului acesta nu-l va primi din cauza că prețul este diminuat, că așa prețuri nu au fost agreate și acceptate de fondatorii întreprinderii, fostul director a furat bani din firmă, și atâta timp cât nu vor fi clarificate unele lucruri de ordin intern, apartamentul nu va fi transmis.

A considerat că alegațiile invocate sunt neîntemeiate, careva motive de a nu transmite bunul imobil nu există, iar refuzul executorului de a-și executa obligațiile sunt ilegale, aceste acțiuni afectând grav drepturile și interesele cumpărătorului, cauzând prejudicii considerabile investitorului.

La data de 11 septembrie 2019 a fost înregistrată la SRL „Elat Neocons” o notificare prin care a fost solicitată examinarea în decursul a 3 zile a chestiunii legate de data semnării actului de predare primire în proprietate a imobilului. Notificarea a fost ignorată de către antreprenor.

La data de 16 septembrie 2019, în mod repetat, s-a deplasat la oficiul antreprenorului pentru a afla despre măsurile întreprinse, fiind anunțat că notificarea i-a fost expediată avocatului care deservește întreprinderea și toate întrebările să le adreseze avocatului firmei.

A considerat acțiunile antreprenorului drept ilegale, iar refuzul de a-i transmite dreptul de proprietate unul neîntemeiat. Iar, conform art.32 alin. (2) a Legii cu privire la protecția consumatorilor, în cazul încălcării termenelor stabilite, conform art.21, de începere și finalizare a prestării serviciului (executării lucrării) sau termenelor noi fixate de consumator, prestatorul (executantul) achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 2% din prețul serviciului (lucrării). La rândul său, art. 21 din Legea enunțată prevede obligațiile prestatorului (executantului) la prestarea serviciului (executarea lucrării).

Conform notificării înregistrate la oficiul pârâtului la 11 septembrie 2019, termenul pentru stabilirea datei pentru semnarea actului de predare primire a dreptului de proprietate a fost acordat de trei zile, în caz de lipsă a răspunsului, urmează a fi tratat ca refuz.

În asemenea împrejurări, a considerat reclamantul că pârâtul ca antreprenor se eschivează de la executarea obligațiilor sale stipulate în pct. 1.1 din contract: „Executorul își asumă obligația să construiască pe riscul său din contul investițiilor beneficiarului și să predea în proprietate bunului imobil executată conform planului proiectului având caracteristicile conform condițiilor prezentului contract...”.

Bunul imobil a fost construit, blocul locativ a fost dat în exploatare, iar executorul refuză transmiterea dreptului de proprietate, fapt ce constituie o încălcare a drepturilor consumatorului.

A solicitat Filip Osoianu încasarea de la SRL „Elat Neocons” a penalității în mărime de 2% pentru fiecare zi de întârziere a transmiterii dreptului de proprietate asupra imobilului.

Prin cererea formulată la data de 23 octombrie 2019, reclamantul Filip Osoianu și-a concretizat cuantumul pretențiilor, solicitând încasarea penalității în mărime de 642.000 de lei, indicând că aceasta urmează a fi calculată din data de 15 septembrie 2019 (adică la expirarea a 3 zile din momentul înregistrării notificării – 11 septembrie 2019 la sediul antreprenorului) și până la data de 31 decembrie 2019.

Prin hotărârea din 14 februarie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, a fost respinsă acțiunea depusă de Filip Osoianu ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea din 14 februarie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, Filip Osoianu, reprezentat de avocatul Alexandru Marginean la 19 februarie 2020, prin intermediul oficiului poștal, a contestat-o cu apel, solicitând casarea hotărârii contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 08 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de Filip Osoianu, reprezentat de avocatul Alexandru Marginean, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii fiind încasat de la SRL „Elat Neocons” în beneficiul lui Filip Osoianu suma de 642 000 de lei cu titlu de penalitate.

La 19 octombrie 2020 SRL „Elat Neocons”, reprezentat de avocatul Alexei Tighinean, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și a apreciat arbitrar probele administrate.

A susținut că intimatul a solicitat încasarea penalității în temeiul art. 21, 32 din Legea privind protecția consumatorului, care prevede încasarea penalității de la prestator în cazul încălcării termenelor stabilite a prestării serviciilor.

A mai susținut că, începând cu data de 01 martie 2019 contractele cu privire la investițiile capitalului în construcția bunurilor imobile, se tratează de către legiuitor ca contracte de vânzare-cumpărare a bunului imobil în construcție, dar nu ca un contract de prestare a serviciilor.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2020 a fost comunicată SRL „Elat Neocons” la 20 noiembrie 2020 (f.d. 44).

La 19 octombrie 2020 SRL „Elat Neocons” a declarat recurs.

Prin urmare, recursul declarat de SRL „Elat Neocons” este depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin notificarea din 01 decembrie 2020 Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 05 ianuarie 2021 Filip Osoianu, reprezentat de avocatul Alexandru Marginean, a depus referință, prin care a solicitat ca recursul declarat de SRL „Elat Neocons” să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 20 ianuarie 2020 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat, de a casa integral decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Pe parcursul judecării cauzei s-a stabilit că Filip Osoianu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Elat Neocons” cu privire la încasarea penalității pentru încălcarea termenului de transmitere a dreptului de proprietate asupra bunului imobil în baza Legii privind protecția consumatorilor.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a ajuns la concluzia respingerii acțiunii ca fiind neîntemeiată, motivând că deși instanța a constatat existența unei neexecutări a obligațiilor contractuale din partea pârâtului, însă a

considerat neîntemeiată cerința reclamantului de încasare a penalității prevăzută de art. 32 alin.(2) al Legii privind protecția consumatorilor.

Judecând cauza în ordine de apel, instanța de apel a dispus admiterea apelului declarat de Filip Osoianu fiind casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii cu încasarea de la SRL „Elat Neocons” în beneficiul lui Filip Osoianu a penalității în mărime de 642 000 de lei.

În susținerea soluției sale, instanța de apel a indicat că SRL „Elat Neocons” a încălcat termenul contractual de transmitere în proprietate a apartamentului, fiind rezonabilă în cazul dat constatarea precum că pârâtul nu și-a executat obligațiunea contractuală de transmitere în proprietate a apartamentului, ceea ce-i acordă dreptul lui Filip Osoianu de a pretinde despăgubire, deoarece conform condițiilor contractuale întreprinderea este responsabilă față de beneficiar în virtutea obligațiilor asumate. Or, transmiterea în termen al apartamentului contractat către reclamant, de asemenea, constituie o obligație a pârâtului, în sensul contractului încheiat. Astfel, pârâtul e pasibil la achitarea penalității în baza art. 32 din Legea privind protecția consumatorului.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, instanța de apel, la examinarea cauzei a aplicat eronat normele de drept material și nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor administrate la actele pricinii, pe când, în speță, prima instanță a emis o concluzie legală și întemeiată reieșind din următoarele.

Din actele cauzei rezultă că între SRL „Elat Neocons” și Filip Osoianu la 04 mai 2018 a fost încheiat contractul nr. 23/187 cu privire la investițiile capitalului în construcția imobilului, conform căruia pârâtul s-a obligat să construiască și să predea în proprietate încăperea locativă nr. 187 din mun. xxxxx cu o suprafață totală de 64,22 m.p. amplasată la etajul 13 al construcției înregistrată în Registrul bunurilor imobile cu numărul cadastral xxxxx, iar reclamantul s-a obligat să achite costul apartamentului vizat (f.d. 5-10, vol. I). Prețul apartamentului la încheierea contractului a constituit suma de 300 000 de lei (f.d. 7 verso).

Conform pct. 2.2.9. al contractului menționat, termenul de transmitere a apartamentului a fost stabilit până la 31 decembrie 2018 (f.d. 6, vol. I).

Conform dispoziției de încasare nr. 117 din 04 mai 2018, Filip Osoianu a achitat suma de 300 000 de lei, conform contractului încheiat (f.d. 23, vol. I).

Potrivit procesului-verbal nr.1, blocul locativ de pe xxxxxx a fost dat în exploatare, recepționat la 01 august 2018, fiind înregistrat la IP Agenția Servicii Publice la 05 iunie 2019 (f.d.37, 69-71).

Prin cererea/notificare din 11 septembrie 2019 Filip Osoianu i-a solicitat SRL „Elat Neocons” executarea obligației contractuale privind semnarea actului de predare primire în proprietate a imobilului. Notificarea a fost lăsată fără soluționare de către SRL „Elat Neocons”.

Prin actul de predare-primire, semnat de SRL „Elat Neocons” și Filip Osoianu, se certifică faptul transmiterii beneficiarului în posesie a bunului imobil (f.d. 12, vol. I). Prin răspunsul Agenției Servicii Publice din 28 noiembrie 2019 i-a fost refuzat lui Filip Osoianu în înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunului imobil solicitat, pe motiv că actul în baza căruia s-a solicitat înregistrarea, indică asupra transmiterii în posesie a bunului și nu transmiterea în proprietate (f.d. 67,68).

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(3) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Conform art. 21 alin.(1) al Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, prestatorul (executantul) este obligat să asigure prestarea serviciului (executarea lucrării) în termenele și condițiile stabilite în reglementările specifice în domeniu sau stipulate în contractul de prestare a serviciului (executare a lucrării).

Conform art. 32 alin.(2) al Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, în cazul încălcării termenelor stabilite, conform art. 21, de începere și finalizare a prestării serviciului (executării lucrării) sau termenelor noi fixate de consumator, prestatorul (executantul) achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 2% din prețul serviciului (lucrării).

Astfel, reieșind din conținutul normelor citate, Colegiul lărgit conchide că prima instanță just a reținut că penalitatea de 2% din prețul serviciului (lucrării) poate fi încasată de la prestator (executant) doar în cazul încălcării termenului de prestare a serviciului (executare a lucrării) stipulat în contractul de prestare a serviciului (executare a lucrării).

Totodată, Colegiul lărgit relevă că deși s-a constatat existența unei neexecutări a obligațiilor contractuale din partea pârâtului, prima instanță corect a considerat ca fiind neîntemeiată acțiunea reclamantului de încasare a penalității prevăzută de art. 32 alin.(2) al Legii cu privire la protecția consumatorilor. Or, reieșind din conținutul art. 32 alin. (2) al Legii enunțate penalitatea de 2% din prețul serviciului (lucrării) poate fi încasată de la prestator (executant) doar în cazul încălcării termenului de prestare a serviciului (executare a lucrării) stipulat în contractul de prestare a serviciului (executare a lucrării).

Respectiv art. 32 alin.(2) din Legea privind protecția consumatorilor reglementează doar raporturile juridice izvorâte din contractele de antrepriză și/sau de prestări servicii, având în vedere că doar aceste contracte reglementează raporturile legate de prestarea serviciilor și/sau executarea lucrărilor, inclusiv termenele de începere și finalizare.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs consideră că temeinic și legal a reținut prima instanță că raportul juridic dintre reclamant și pârât constituit la 04 mai 2018 nu reprezintă un contract de antrepriză și/sau de prestări servicii. Or, deși contractul respectiv, la momentul încheierii a fost denumit „Contract cu privire la

investițiile capitalului în construcția imobilului” și din pct. 1.1 al contractului dat rezultă cert că executorul își asumă obligația să construiască pe riscul său din contul investițiilor beneficiarului și să predea în proprietate bunul imobil executat conform planului, iar beneficiarul se obligă să achite construcția imobilului și să-l primească în proprietate.

Astfel, este cert faptul că contractul încheiat între părți la 04 mai 2018 după natura sa este un contract de cu privire la investițiile capitalului în construcția imobilului, iar la caz, prevederile art. 21 și 32 din Legea privind protecția consumatorilor nu sunt aplicabile.

Reieșind din cele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel a aplicat și a interpretat eronat normele de drept material și greșit a concluzionat că în speța dată sunt aplicabile dispozițiile art. 32 din Legea privind protecția consumatorilor, or Legea în cauză reglementează relațiile ce au ca obiect bunuri sau servicii, care pot apărea din contractele privind vânzarea-cumpărarea cu amănuntul, locațiunea, antrepriza și prestările de servicii, transportarea cetățenilor și a bagajelor, comisionul, expediția, depozitul, magazinajul, serviciile turistice, consignația, asigurarea, prestarea serviciilor financiare (bancare) pentru satisfacerea necesităților personale ale consumatorului, inclusiv acordarea de credite, deschiderea conturilor clienților, efectuarea decontărilor la cererea lor, primirea și păstrarea hârtiilor de valoare și a altor valori, precum și din alte contracte referitoare la satisfacerea necesităților personale ale cetățenilor, nelegate de obținerea venitului (profitului).

În final, Colegiul consideră oportun de a face referire la prevederile art. 21 din Legea privind protecția consumatorilor, care stipulează că în cazul în care prestatorul (executantul) nu a început la timp prestarea serviciului (executarea lucrării) sau dacă, în timpul prestării serviciului (executării lucrării) a devenit clar că serviciul (lucrarea) nu va fi îndeplinit în termenul stabilit, sau dacă termenul de prestare a serviciului (executare a lucrării) a expirat, consumatorul este în drept: a) să fixeze prestatorului (executantului) un nou termen, în cadrul căruia el trebuie să înceapă și să finalizeze prestarea serviciului (executarea lucrării), și să ceară reducerea prețului pentru serviciu (lucrare); b) să rezilieze contractul de prestare a serviciului (executare a lucrării) și să revendice repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea termenelor de începere și/sau finalizare a prestării serviciului (executării lucrării).

În acest sens, Colegiul notează că, în interpretarea corectă a acestor prevederi legale este de înțeles că repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea termenului de începere și/sau finalizare a prestării serviciului (executării lucrării) poate fi revendicat de către consumator doar odată cu solicitarea rezilierii contractului de prestare a serviciului. Pe când, în speță se constată că, Filip Osoianu a purces direct la repararea prejudiciului cauzat, fără a solicita rezilierea contractului, în baza căruia părțile și-au asumat obligații. Drept urmare, Filip Osoianu nu a solicitat rezilierea contractului cu privire la investițiile capitalului în construcția imobilului nr. 23/187 din 04 mai 2018, pentru a putea fi aplicabilă speței prevederile art. 32 alin. (2) din Legea privind protecția consumatorilor referitor la încasarea penalității legale.

Instanța de recurs reține ca greșită și contrară prevederilor normelor de drept material enunțate, concluzia instanței de apel de casare a hotărârii primei instanțe și

emitere a unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, fiind întemeiată critica recurentului SRL „Elat Neocons”, reprezentat de avocatul Alexei Tighinean, în sensul că instanța de apel și-a fundamentat concluzia doar pe argumentele reclamantului și pe aplicarea eronată a normelor de drept material.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, circumstanțele pricinii au fost constatate de prima instanță, însă normele de drept material au fost aplicate eronate de către instanța de apel și nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de SRL „Elat Neocons”, reprezentat de avocatul Alexei Tighinean, de a casa integral decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art.445 alin. (1) lit. f) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Elat Neocons”, reprezentată de avocatul Alexei Tighinean.

Se casează decizia din 08 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți și se menține hotărârea din 14 februarie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Filip Osoianu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Elat Neocons” cu privire la încasarea penalităților.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru